

ДИСЦИПЛИНСКИ ПРАВИЛНИК РСС

Београд, 27. децембар 2008.

На основу члана 36. став 1 алинеја 4 Статута Рукометног савеза Србије, Скупштина Рукометног савеза Србије на седници одржаној 27. децембра 2008. донела је

ДИСЦИПЛИНСКИ ПРАВИЛНИК РУКОМЕТНОГ САВЕЗА СРБИЈЕ

I ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим Правилником уређују се:

- услови дисциплинске одговорности,
- услови за прописивање и примену дисциплинских санкција,
- систем санкција,
- дисциплински поступак,
- поступак извршења решења о дисциплинској санкцији,
- организација и рад дисциплинских органа и
- врсте дисциплинских прекршаја.

II ЗАКОНИТОСТ У ОДРЕЂИВАЊУ ПРЕКРШАЈА И ПРОПИСИВАЊУ ДИСЦИПЛИНСКИХ САНКЦИЈА

Члан 2.

Нико не може бити одговоран за прекршај, ако пре него што је учињен, није био предвиђен овим Правилником или другим одговарајућим актима Савеза, других организација и клубова чланова РСС, нити се може изрећи дисциплинска санкција ако унапред није била прописана.

III ВРЕМЕНСКО ВАЖЕЊЕ ПРОПИСА

Члан 3.

На учиниоца прекршаја примењује се Правилник који је важио у време извршења прекршаја.

Ако је после учињеног прекршаја измењен Правилник, примениће се Правилник који је блажи за учиниоца.

IV ПРОСТОРНО ВАЖЕЊЕ ПРОПИСА

Члан 4.

Одредбе овог Правилника примењиваће се на све организације РСС, све чланове РСС, те на играче, тренере, судије, делегате и друге рукометне

раднике, у свим степенима такмичења, као и у дисциплинским поступцима који се воде унутар организација и чланова РСС.

За прекршај предвиђен овим Правилником казниће се учинилац ако је прекршај учињен на територији Републике Србије или ако је учињен у оквиру такмичења које је у надлежности РСС и од стране члана РСС, без обзира на место где је учињен укључујући и иностранство.

V ПРОПИСИВАЊЕ ПРЕКРШАЈА

Члан 5.

Прекршаји се могу прописивати овим Правилником и другим одговарајућим актима Организација и клубова чланова РСС.

Организације и клубови чланови РСС могу прописивати само дисциплинске санкције предвиђене овим Правилником и у границама које одређује овај Правилник.

Органи из ст.2 овог члана могу прописивати дисциплинске санкције само за повреде прописа које они доносе у оквиру своје надлежности утврђене својим Општим актима, а под условима одређеним овим Правилником и Статутом РСС.

У случају супротности аката органа из ст.2 овог члана са овим Правилником, непосредно ће се примењивати одредбе овог Правилника.

VI ДИСЦИПЛИНСКЕ САНКЦИЈЕ И СУСПЕНЗИЈА

Члан 6.

Дисциплинске санкције су: опомена, укор, новчана казна, забрана наступа, одузимање бодова, враћање у нижи степен такмичења, искључење из рукометне организације.

Члан 7.

Суспензија је посебна и привремена мера која се може изрећи појединцима, ако постоји основана сумња да су извршили дисциплински прекршај и против којих је покренут дисциплински поступак, за теже прекршаје у такмичењу или у вези са такмичењем, а за који се може изрећи дисциплинска санкција забране наступа.

За време суспензије, појединац коме је изречена, не може да наступа у такмичењу.

Члан 8.

Суспензију може изрећи само првостепени дисциплински орган који руководи такмичењем.

Суспензију не могу изрећи органи унутар клубова и струковних организација.

Члан 9.

Суспензија се може изрећи:

1. ако је то оправдано због начина извршења прекршаја и других посебно тешких околности прекршаја,
2. ако постоје посебне околности које указују да ће пријављени поновити прекршај или довршити покушани прекршај,
3. ако је то оправдано због заштите регуларности такмичења.

Члан 10.

Суспензија се може изрићи најдуже у трајању до доношења коначног решења о прекршају, а најкраће у трајању од 8 дана, али у сваком случају може трајати најдуже месец дана.

Ако је суспензија изречена у трајању краћем од месец дана иста се може продужити, ако и даље постоје разлози због којих је изречена, с тим да укупно трајање не може бити дуже од месец дана.

Суспензија се мора укинути:

- ако се у року од месец дана од дана изрицања суспензије не донесе коначно решење о прекршају,
- ако је истекло време на које је изречена, а није продужена.
- ако је дисциплинска пријава одбачена,
- ако је дисциплински поступак обустављен,
- ако је првостепеним решењем о прекршају изречена дисциплинска санкција забране наступа или новчана казна која по дужини трајања, односно висини, није већа од времена које је протекло под суспензијом, применом правила о урачунавању из чл.6/г овог Правилника.

Суспензија се може укинути:

- ако више не постоје разлози због којих је изречена,
- ако је првостепеним решењем о прекршају изречена дисциплинска санкција забране наступа или новчана казна која је по дужини трајања, односно висини, већа од времена које је протекло под суспензијом, применом правила о урачунавању из чл.6/г овог Правилника, ако првостепени орган процени да суспензија више није неопходна.

Члан 11.

Суспензија се изриче, продужава и укида решењем надлежног првостепеног органа, а које мора бити сачињено сходно одредбама члана 85. овог Правилника.

На садржај решења о изрицању, продужењу и укидању суспензији сходно се примењује одредба чл.86 овог Правилника, с тим да исто додатно и обавезно мора да садржи основ по којем је суспензија одређена, или продужена, време на које је одређена или продужена, односно основ по којем је укинута.

Решење о изрицању, продужењу или укидању суспензије се одмах након доношења објављује на званичној интернет презентацији органа који је донео

то решење, а потом се без одлагања доставља, појединцу на којег се односи, путем поште преопрученом пошиљком са повратницом.

Правно дејство решења о изрицању, продужењу или укидању суспензије наступа одмах по објављивању на званичној интернет презентацији органа који га је донео.

Члан 12.

Против решења о изрицању или продужењу суспензије се може изјавити жалба Комисији за жалбе РСС најкасније у року од 3 дана рачунајући од дана достављања путем поште.

Истовремено са подношењем жалбе подносилац је дужан да достави доказ о уплати таксе за жалбу.

Жалба на решење о изрицању или продужењу суспензије не задржава извршење решења.

Одлуку по жалби на решење о изрицању или продужењу суспензије доноси Председник Комисије за жалбе РСС, а исту је обавезан да донесе најкасније у року од 3 дана рачунајући од дана пријема жалбе.

На жалбу и одлуке другостепеног органа по жалби на решење о изрицању или продужењу суспензије сходно се примењују одредбе чл.88-чл.105 овог Правилника.

Против другостепеног решења донетог по жалби на решење о изрицању или продужењу суспензије није дозвољен Захтев за заштиту правилника, нити Захтев за понављање поступка.

Против решења о укидању суспензије жалба није дозвољена.

Члан 13.

У изречену дисциплинску санкцију забране наступа или новчану казну урачунава се време за које појединац није наступао за време суспензије.

При сваком урачунавању изједначава се један дан суспензије, једна утакмица и хиљаду динара новчане казне.

Члан 14.

У случају да се дисциплински поступак, коме је претходило доношење решења о изрицању суспензије, оконча обустављањем поступка из било којег разлога предвиђеног чл.83 овог Правилника, појединац, према коме је била изречена суспензија, има само право на накнаду штете коју је обавезан да исплати РСС, у поступку пред надлежним судом.

VII ОПШТЕ ОДРЕДБЕ О ПРЕКРШАЈИМА И ДИСЦИПЛИНСКОЈ ОДГОВОРНОСТИ

1. Појам прекршаја

Члан 15.

Прекршаји су повреде правила спортског понашања утврђене овим Правилником или другим прописима донетим од стране Организација и клубова чланова РСС, за које су прописане дисциплинске санкције.

2. Нужна одбрана

Члан 16.

Није прекршај она радња која је учињена у нужној одбрани.

Нужна је она одбрана која је неопходно потребна да учинилац од себе или другог одбије истовремени противправни напад.

Ако је учинилац прекорачио границе нужне одбране, може се блаже казнити, а ако је то прекорачење учињено под нарочито олакшавајућим околностима, неће одговарати за прекршај.

3. Крајња нужда

Члан 17.

Није прекршај она радња која је учињена у крајњој нужди.

Крајња нужда постоји ако је прекршај учињен ради тога да учинилац отклони од себе или другог истовремену нескривену опасност која се на други начин није могла отклонити, и ако при томе учињено зло није веће од зла које је претило.

Ако је учинилац прекорачио границе крајње нужде може се блаже казнити, а ако је то прекорачење учињено под особито олакшавајућим околностима, неће одговарати за прекршај.

4. Урачунљивост

Члан 18.

Није урачунљив учинилац који у време извршења прекршаја није могао схватити значај своје радње или пропуштања, или није могао управљати својим поступцима, услед трајне или привремене душевне болести, привремене душевне поремећености или заосталог душевног развоја.

Околност да је прекршај учињен под утицајем алкохола или других омамљујућих средстава не искључују одговорност учиниоца.

5. Нехат и умишљај

Члан 19.

За прекршајну одговорност довољан је нехат учиниоца, ако прописом о прекршају није одређено да ће се казнити само ако је прекршај учињен са умишљајем.

Прекршај је учињен са умишљајем кад је учинилац био свестан свог дела и хтео његово извршење или кад је био свестан да услед његовог чињења или нечињења може наступити забрањена последица, али је пристао на њено наступање.

Прекршај је учињен из нехата кад је учинилац био свестан да услед његовог чињења или нечињења може наступити забрањена последица, али је олако држао да ће је моћи спречити или да она неће наступити, или кад није био свестан могућности наступања забрањене последице, иако је према околностима и према својим личним својствима био дужан и могао бити свестан те могућности.

6. Стварна заблуда

Члан 20.

Није прекршајно одговоран учинилац који је у време извршења прекршаја био у стварној заблуди.

Стварна заблуда постоји кад је учинилац који је у време извршења прекршаја погрешно сматрао да постоје околности према којима би, да су оне стварно постојале, његова радња била дозвољена.

7. Правна заблуда

Члан 21.

Непознавање прописа којим је прекршај предвиђен не искључује одговорност, али учинилац прекршаја који из оправданих разлога није знао да је та радња забрањена може се блаже казнити.

8. Сила, претња и принуда

Члан 22.

Није одговоран ко учини прекршај под утицајем силе, претње или принуде.

9. Некажњавање за прекршај

Члан 23.

Нико не може бити кажњен у прекршајном поступку два или више пута за исту прекршајну радњу.

Лице које је у кривичном поступку правоснажно оглашено кривим за дело које има и обележја прекршаја, неће се казнити за прекршај.

10. Одговорност рукометних организација

Члан 24.

Рукометна организација и одговорно лице у рукометној организацији могу бити одговорни за прекршај само ако је то овим Правилником предвиђено.

Рукометна организација је одговорна за прекршај ако је до извршења прекршаја дошло радњом или пропуштањем дужног надзора од стране органа управљања или одговорног лица, или радњом другог лица које је било овлашћено да поступа у име рукометне организације.

Члан 25.

Одговорност одговорног лица у рукометној организацији постоји ако је до извршења прекршаја дошло његовом радњом или његовим пропуштањем.

Одговорним лицем, у смислу овог Правилника, сматра се лице коме су у рукометној организацији поверени одређени послови који се односе на управљање, пословање или процес рада, као и лице које у рукометном органу врши одређене дужности.

Одговорност одговорног лица за прекршај не постоји ако је оно поступало на основу наређења другог одговорног лица или органа управљања и ако је предузело све радње које је на основу Општих акта РСС било дужно да предузме да би спречило извршење прекршаја.

Одговорност одговорног лица за прекршај не престаје зато што му је престала функција у рукометној организацији, или рукометном органу нити зато што је настала немогућност кажњавања рукометне организације услед њеног престанка.

VIII ПОКУШАЈ ПРЕКРШАЈА

1. Покушај

Члан 26.

За покушај прекршаја учинилац је одговоран само ако је то овим Правилником предвиђено.

IX САУЧЕСНИШТВО

1. Саизвршилаштво

Члан 27.

Ако више лица учествовањем у радњи извршења прекршаја или на други начин, заједнички учине прекршај, свако од њих казниће се казном прописаном за тај прекршај.

2. Подстрекавање

Члан 28.

Ко другог са умишљајем подстрекне да учини прекршај казниће се као да га је сам учинио.

3. Помагање

Члан 29

Ко другом са умишљајем помогне да изврши прекршај казниће се као да га је сам учинио.

4. Кажњавање саучесника

Члан 30.

Подстрекач и помагач су прекршајно одговорни у границама свог умишљаја.

С обзиром на природу прекршаја, као и начин и околности под којима је подстрекавање или помагање извршено и степен одговорности подстрекача и помагача, подстрекач и помагач могу се блаже казнити или се против њих поступак може обуставити.

X НАЧИН, ВРЕМЕ И МЕСТО ИЗВРШЕЊА ПРЕКРШАЈА

1. Начин извршења прекршаја

Члан 31.

Прекршај може бити извршен чињењем или нечињењем.

Прекршај је извршен нечињењем кад је учинилац пропустио радњу коју је био дужан да изврши.

2. Време извршења прекршаја

Члан 32.

Прекршај је извршен у време када је учинилац радио или био дужан да ради, без обзира када је последица наступила.

3. Место извршења прекршаја

Члан 33.

Прекршај је извршен како у месту где је учинилац радио или био дужан да ради, тако и у месту где је последица наступила.

XI ДИСЦИПЛИНСКЕ САНКЦИЈЕ И УСЛОВИ ЗА ЊИХОВО ИЗРИЦАЊЕ

1. опомена

Члан 34.

Опомена се може изрећи за учињене прекршаје, ако су они мањег значаја и ако није наступила штетна последица, а учињени су под таквим олакшавајућим околностима које их чине особито лаким.

2. укор

Члан 35.

Укор се може изрећи за учињене прекршаје, ако су они мањег значаја и ако је наступила штетна последица која није већег обима, а учињени су под олакшавајућим околностима.

3. новчана казна

Члан 36.

Новчана казна може се изрећи за учињене прекршаје, ако су они већег значаја или ако је наступила штетна последица већег обима.

За прекршај учињен из материјалне заинтересованости, новчана казна се може изрећи и као споредна казна.

Члан 37.

Новчана казна може се изрећи у распону:

1. од 1.000,00 до 250.000,00 динара за појединца,
2. од 10.000,00 до 500.000,00 динара за рукометну организацију.

3.1. Рок уплате новчане казне

Члан 38.

У решењу о прекршају одређује се рок плаћања новчане казне, који не може бити краћи од 8 дана нити дужи од три месеца од дана правоснажности решења.

У оправданим случајевима, надлежни орган који је донео решење о прекршају, може дозволити да се новчана казна исплати у ратама.

3.2. Замена новчане казне

Члан 39.

Ако кажњено лице не плати новчану казну у року, новчана казна ће се заменити за другу дисциплинску санкцију и то забрану наступа, или одузимања бодова.

Ако кажњено лице не плати новчану казну у остављеном року иста ће се заменити за дисциплинску санкцију забране наступа или одузимања бодова и то:

1. у односу на појединца за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне изрећи ће се забрана наступа на једној утакмици,
2. у односу на клубове за сваких започетих 10.000,00 динара новчане казне изрећи ће се одузимање једног бода.

Ако кажњено лице после доношења решења о замени новчане казне, а пре правоснажности тог решења исплати новчану казну, замењена дисциплинска санкција се неће извршити.

3.3. Принудна наплата новчане казне

Члан 40.

Рукометном раднику који је у радном односу у некој од рукометних организација новчана казна не може бити замењена за другу дисциплинску санкцију.

Ако лице из ст.1 овог члана не плати новчану казну у року, наплата се врши принудним путем, скидањем са његове зараде коју остварује код рукометне организације.

Новчана казна се уплаћује у корист Фонда РСС за унапређење стручног рада са младим селекцијама.

4. Забрана наступа

Члан 41.

Забрана наступа се може изрећи за учињене прекршаје у вези са такмичењем и који су од већег значаја или услед којих су наступиле теже последице, а могу се изрећи као :

1. забрана наступа за одређено време или на одређеном броју утакмица,
2. забрана вршења функције за одређено време или на одређеном броју утакмица,
3. забрана одигравања утакмица на одређеном терену,
4. забрана одигравања утакмица у присуству публике.

4.1. Забрана наступа за одређено време или на одређеном броју утакмица

Члан 42.

Забрана наступа може се изрећи играчима или тренерима у временском периоду који не може бити краћи од 15 дана нити дужи од једне године, док се забрана наступа на одређеном броју утакмица може изрећи за највише 10 првенствених или куп утакмица.

4.2. Забрана вршења функције за одређено време или на одређеном броју утакмица

Члан 43.

Забрана вршења функције се може изрећи судијама, делегатима, контролорима и другим лицима која врше одређене функције у РСС у временском периоду који не може бити краћи од 15 дана нити дужи од једне године, док се забрана вршења функције на одређеном броју утакмица може изрећи за највише 8 првенствених или куп утакмица.

4.3. Забрана одигравања утакмица на одређеном терену

Члан 44.

Забрана одигравања утакмица на одређеном терену се не може изрећи за више од 5 утакмица.

Пропозицијама такмичења се одређује удаљеност на којој се могу играти утакмице у случају изрицања дисциплинске санкције из ст.1 овог члана.

4.4. Забрана одигравања утакмица у присуству публике

Члан 45.

Забрана одигравања утакмица у присуству публике се може изрећи за највише 3 првенствене или куп утакмице.

5. Одузимање бодова

Члан 46.

Одузимање бодова се може изрећи клубу за учињене прекршаје у вези са такмичењем, ако су они већег значаја или ако су наступиле теже последице по регуларност такмичења или ако је то другим општим актима РСС предвиђено.

Одузимање бодова се може изрећи у максималном износу од 10 бодова.

Клубу коме је изречена дисциплинска санкција из ст.1 овог члана се одузимају бодови које је освојио до изрицања ове дисциплинске санкције, а ако до тада није освојио бодове, бодови ће се одузети од оних које клуб освоји до краја такмичарске сезоне у току које му је изречена ова дисциплинска санкција.

Уколико клуб у такмичарској сезони у којој му је изречена дисциплинска санкција из ст.1 овог члана није освојио довољан број бодова да би се иста могла извршити преостали бодови ће му се одузети од освојених бодова у наредној такмичарској сезони, без обзира на степен такмичења у којем се клуб налази.

6. Враћање у нижи степен такмичења

Члан 47.

Враћање у нижи степен такмичења се може изрећи клубу за најтеже прекршаје и у случају када ниједна друга дисциплинска санкција не би била примерена тежини прекршаја и наступелим последицама.

Ако је дисциплинска санкција из ст.1 овог члана изречена у току такмичења, даном правоснажности решења о изрицању исте, клуб престаје да се такмичи, а такмичење наставља у наредној такмичарској сезони у nižем степену у који је враћен.

Враћање у нижи степен такмичења се може изрећи за само један степен ниже од степена такмичења у којем се клуб налазио у време изрицања ове дисциплинске санкције.

7. Искључење из рукометне организације

Члан 48.

Искључење из рукометне организације се може изрећи само за најтеже прекршаје и ако су наступиле особито тешке последице тако да даље остајање извршиоца у рукометној организацији штети угледу рукометне организације и рукометног спорта.

XII ОДМЕРАВАЊЕ И ИЗБОР ДИСЦИПЛИНСКИХ САНКЦИЈА

1. Општа правила

Члан 49.

Дисциплинске санкције за прекршаје одмеравају се тако да се при томе узимају у обзир све околности које утичу на врсту и тежину дисциплинске санкције, а нарочито: тежина и последице прекршаја, околности под којима је прекршај учињен, степен одговорности учиниоца, личне прилике учиниоца и држање учиниоца после учињеног прекршаја.

Не може се узети у обзир као отежавајућа околност раније изречена дисциплинска санкција, ако је од дана правоснажности решења о прекршају протекло више од две године.

При одмеравању висине новчане казне узеоће се у обзир и имовно стање учиниоца.

2. Ублажавање

Члан 50.

Ако се приликом одлучивања о врсти и тежини дисциплинске санкције утврди да прекршајем нису проузроковане теже последице, а постоје олакшавајуће околности које указују да се и са благом дисциплинском санкцијом може постићи сврха кажњавања, прописана дисциплинска санкција

може се ублажити на начин да се изрекне друга блажа врста дисциплинске санкције или да се изрекне дисциплинска санкција у краћем трајању или у мањем износу од минимално прописане.

Изузетно од одредбе ст.1 овог члана и чл. 49 овог Правилника, неће се изрећи дисциплинска санкција ако је прекршај према околностима под којима је учињен малог значаја и ако није проузроковао последице или су последице незнатне.

3. Стицај прекршаја

Члан 51.

Ако је учинилац једном радњом или са више радњи учинио више прекршаја по којима није донето решење о прекршају, а поступак се води пред истим органом, претходно ће се утврдити дисциплинска санкција за сваки од тих прекршаја, па ће се за све те прекршаје изрећи јединствена дисциплинска санкција.

Јединствена дисциплинска санкција ће се изрећи по следећим правилима:

1. ако је за све прекршаје у стицају изречена иста дисциплинска санкција, изрећи ће се јединствена дисциплинска санкција, с тим што она не може бити мања од сваке појединачне санкције нити већа од збира свих санкција;

2. ако су за прекршаје у стицају изречене различите врсте дисциплинских санкције, изрећи ће се јединствена дисциплинска санкција као збир свих изречених санкција, а може се изрећи и само једна дисциплинска санкција за све прекршаје у стицају ако је она довољна ради постизања сврхе кажњавања.

4. Посебна правила за малолетнике

Члан 52.

Према малолетним учиниоцима прекршаја примењују се одредбе овог Правилника ако нису у супротности са посебним правилима за малолетнике.

4.1. Искључење прекршајне одговорности

Члан 53.

Према малолетнику који у време извршења прекршаја није навршио четрнаест година живота не може се водити прекршајни поступак.

4.2. Дисциплинске санкције према малолетницима

Члан 54.

Према малолетнику који је у време извршења прекршаја навршио четрнаест, а није навршио шеснаест година (млађи малолетник) могу се изрећи само васпитне мере.

Малолетнику који је у време извршења прекршаја навршио шеснаест година, а није навршио осамнаест година (старији малолетник) може се изрећи васпитна мера или дисциплинска санкција.

4.3. Одговорност клуба за прекршај малолетника

Члан 55.

Клубу чији је малолетник члан може се изрећи дисциплинска санкција уместо малолетнику који је учинио прекршај ако је учињени прекршај последица његовог пропуштања дужног надзора над малолетником, а у могућности је да такав надзор врши.

4.4. Врсте васпитних мера

Члан 56.

Малолетним учиниоцима прекршаја могу се изрећи следеће васпитне мере: укор и појачан надзор од стране клуба.

4.4.1. Укор

Члан 57.

Укор ће се изрећи малолетнику према којем није потребно предузети трајније васпитне мере, а нарочито кад је прекршај учинио из лакомислености или непромишљености.

При изрицању укора малолетнику ће се указати на штетност његовог поступка.

4.4.2. Појачан надзор од стране клуба

Члан 58.

Васпитна мера појачаног надзора од стране клуба изриче се ако је потребно да се према малолетнику изврши трајнија мера васпитања и преваспитања.

Мера појачаног надзора може трајати најдуже једну годину.

4.5. Кажњавање старијих малолетника

Члан 59.

Старијем малолетнику се може изрећи дисциплинска санкција само ако је у време извршења прекршаја, према својој душевној развијености могао схватити значај своје радње и управљати својим поступцима и ако због тежих последица прекршаја или већег степена прекршајне одговорности не би било оправдано применити васпитну меру.

4.6. Дејство пунолетности

Члан 60.

Ако је малолетник постао пунолетан пре доношења решења о прекршају, надлежни орган неће изрећи васпитну меру.

Ако је малолетник постао пунолетан после доношења решења о прекршају којим је била изречена васпитна мера, надлежни орган ће обуставити извршење те мере.

XIII ИЗРИЦАЊЕ ДИСЦИПЛИНСКИХ САНКЦИЈА ПОД УСЛОВОМ

Члан 61.

Извршиоцу дисциплинског прекршаја се може, ако надлежни орган процени да је то оправдано, условити изречена дисциплинска санкција и то тако што ће се за учињени прекршај утврдити дисциплинска санкција и истовремено одредити да се она неће извршити под условом да учинилац за време које не може бити краће од 3 месеца нити дуже од 3 године (време проверавања) не учини нови прекршај.

Дисциплинске санкције које се могу изрећи под условом су новчана казна и забрана наступа.

Члан 62.

Надлежни орган који је донео одлуку у првом степену може опозвати условно изречену дисциплинску санкцију ако учинилац у време проверавања учини нови прекршај.

У случају из ст.1 овог члана надлежни орган ће новом одлуком изрећи јединствену дисциплинску санкцију и за раније учињени прекршај и за нови прекршај тако што ће опозвану дисциплинску санкцију узети као утврђену.

XIV ЗАСТАРЕЛОСТ

1. Застарелост покретања и вођења дисциплинског поступка

Члан 63.

Дисциплински поступак не може се покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен.

Застаревање вођења дисциплинског поступка не тече за време за које се поступак не може водити по закону.

Застаревање се прекида сваком процесном радњом надлежног органа која се предузима ради вођења дисциплинског поступка

Са сваким прекидом застаревање почиње поново да тече.

Застарелост вођења дисциплинског поступка настаје у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по овом Правилнику тражи за застарелост покретања дисциплинског поступка.

2. Застарелост извршења дисциплинских санкција

Члан 64.

Изречене дисциплинске санкције не могу се извршити ако је од дана правоснажности решења којим су изречене протекла једна година.

Застаревање извршења дисциплинска санкције не тече за време за које се извршење не може предузети по закону.

Застаревање се прекида сваком процесном радњом надлежног органа која се предузима ради извршења дисциплинске мере.

Са сваким прекидом застаревање почиње поново да тече.

Застарелост извршења дисциплинске санкције настаје у сваком случају кад протекне двапут онолико времена колико се по овом Правилнику тражи за извршење дисциплинске санкције.

XV ДИСЦИПЛИНСКИ ПОСТУПАК

1. Покретање дисциплинског поступка

Члан 65.

Дисциплински поступак покреће се на основу дисциплинске пријаве коју може да поднесе сваки појединац или организација који су чланови РСС.

Дисциплински поступак се може покренути и по службеној дужности када надлежни дисциплински орган на било који начин сазна да је учињен дисциплински прекршај.

Рок за подношење дисциплинске пријаве је 3 месеца од дана сазнања за учињени прекршај.

2. Утврђивање истине

Члан 66.

Сви надлежни орган који воде дисциплинске поступке су дужни да истинито и потпуно утврде чињенице које су од важности за доношење законите одлуке и да са једнаком пажњом испитају и утврде како чињенице које терете пријављено лице тако и оне које му иду у корист.

3. Слободна оцена доказа

Члан 67.

Дисциплински органи оцењују доказе по свом слободном уверењу. Које ће чињенице узети као доказане, одлучује дисциплински орган на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа посебно и свих доказа заједно и на основу резултата целокупног поступка.

4. Испитивање пријављеног

Члан 68.

Пре доношења решења о дисциплинском прекршају пријављеном ће се пружити могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и да изнесе све чињенице и доказе који му иду у корист.

Ако уредно позвани пријављени не дође и не оправда изостанак или у одређеном року не да писмену одбрану, а његово испитивање није нужно за утврђивање чињеница које су од важности за доношење законите одлуке, решење о прекршају може се донети и без испитивања пријављеног.

5. Право одбране

Члан 69.

Пријављени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца.

6. Двостепеност дисциплинског поступка

Члан 70.

Против решења донетог у првом степену може се изјавити жалба.

Решење донето у другом степену правоснажно је.

Ако је жалба изјављена само у корист пријављеног, решење о прекршају не може се изменити на његову штету, нити се у поновљеном поступку може донети решење које је неповољније за окривљеног.

7. Дисциплински органи

Члан 71.

Дисциплински поступак у првом степену воде и одлуке доносе надлежни органи одређени општим актима РСС у зависности од врсте учињеног прекршаја, заштитног објекта, места извршења, припадности извршиоца некој од струковних организација и сл. (у даљем тексту: првостепени орган).

Првостепени орган за све прекршаје у вези са такмичењем је орган који руководи такмичењем.

Првостепени орган за остале прекршаје је надлежни орган кога бира Скупштина РСС, односно надлежни органи покрајинских, међуокружних, окружних, градских, општинских и међуопштинских савеза.

Првостепени орган за прекршаје унутар клубова и струковних организација (Заједница тренера, Заједница судија, Заједница делегата и сл.) је орган одређен општим актом клуба, односно струковних организација.

Дисциплински поступак у другом степену у односу на све дисциплинске поступке и све првостепене дисциплинске органе води и одлуке доноси Комисија за жалбе РСС (у даљем тексту: другостепени орган).

У вршењу своје функције дисциплински органи су независни и одлуке доносе самостално на основу овог Правилника и других општих аката РС, а за свој рад одговарају органу који га је изабрао.

8. Пријављени и његово право одбране

Члан 72.

Пријављени је појединац или организација против кога се води дисциплински поступак.

Пријављени има право да подноси доказе, ставља предлоге и употребљава правна средства предвиђена овим Правилником.

Пријављени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца.

За браниоца се може узети адвокат, а њега може заменити адвокатски приправник.

Бранилац је овлашћен да у корист пријављеног предузима све радње које може предузети пријављени.

Бранилац је дужан да поднесе пуномоћје дисциплинском органу пред којим се води дисциплински поступак. Права и дужности браниоца престају кад пријављени опозове пуномоћје.

За пријављену организацију у дисциплинском поступку учествује и исту заступа њен овлашћени представник, који је овлашћен да предузима све радње које може предузети сам пријављени.

Представник пријављене организације је лице које је овлашћено да представља ту организацију на основу закона, акта надлежног државног органа, или статута, односно другог општег акта те организације.

Пријављена организација може за представника одредити друго лице из реда својих чланова или узети браниоца.

Представник пријављене организације, као и бранилац, мора да има писмено овлашћење органа који га је одредио за представника.

9. Оштећени

Члан 73.

Оштећени у смислу овог Правилника је лице чије је какво лично или имовинско право повређено или угрожено прекршајем.

Оштећени има право да сам или преко свог законског заступника или пуномоћника:

1. подноси дисциплинску пријаву за покретање дисциплинског поступка;
2. подноси доказе, ставља предлоге и
3. изјављује жалбу на решење које је донето поводом његове пријаве за покретање дисциплинског поступка.

10. Записник

Члан 74.

О свакој радњи предузетој у току дисциплинског поступка саставиће се уредан записник истовремено кад се радња врши.

У записник се уноси назив првостепеног органа, место где се врши радња, дан и час кад је радња започета и завршена, лична имена присутних лица и у ком својству присуствују, као и назначење прекршајног предмета по ком се радња предузима.

Записник треба да садржи битне податке о току и садржини предузете радње. У записник се у облику приповедања убележава само битна садржина датих исказа и изјава.

У записник ће се унети изјава пријављеног да ли има предлога за извођење других доказа.

Испитано, односно саслушано лице, лица која обавезно присуствују радњама у дисциплинском поступку као и пријављени, бранилац и оштећени ако су присутни имају право да прочитају записник или да захтевају да им се прочита.

Записник потписује испитано, односно саслушано лице. Ако се записник састоји од више страница, испитано, односно саслушано лице, потписује сваку страницу.

Ако испитано, односно саслушано лице одбије да потпише записник забележиће се то у записник и навешће се разлог одбијања.

Ако је било приговора у погледу садржине записника, навешће се у записнику и ти приговори.

11. Повраћај у пређашње стање

Члан 75.

Пријављеном који из оправданих разлога пропусти рок за изјаву жалбе на решење о прекршају, првостепени орган ће дозволити повраћај у пређашње стање ради изјаве жалбе, ако у року од 8 (осам) дана од дана престанка узрока због кога је пропуштен рок поднесе молбу за повраћај у пређашње стање и ако истовремено с молбом преда жалбу.

После протеча месец дана од дана пропуштеног рока не може се тражити повраћај у пређашње стање.

Молба за повраћај у пређашње стање подноси се првостепеном органу који је донео првостепено решење.

Молба за повраћај у пређашње стање не задржава извршење решења о прекршају, али првостепени орган за прекршаје, коме је предата молба може, према околностима, одлучити да се са извршењем застане до доношења одлуке по молби.

О повраћају у пређашње стање одлучује првостепени орган који је донео првостепено решење које се побија жалбом.

Кад првостепени орган за прекршаје дозволи повраћај у пређашње стање због пропушеног рока за жалбу, исту са списима предмета доставиће на решавање другостепеном органу.

Против решења којим се дозвољава повраћај у пређашње стање није дозвољена жалба.

Првостепени орган жалбу против решења којим није дозвољен повраћај у пређашње стање са жалбом на решење о прекршају и осталим списима предмета доставиће на решавање другостепеном органу. Ако другостепени орган дозволи повраћај у пређашње стање због пропушеног рока за жалбу, истим решењем ће одлучити о жалби изјављеној против решења о прекршају.

12. Трошкови дисциплинског поступка

Члан 76.

Трошкови дисциплинског поступка су издаци учињени поводом вођења поступка од његовог покретања до завршетка, а нарочито издаци на име такси, путних трошкова, трошкова за рад дисциплинских органа и др..

Трошкови поступка падају на терет лица које је оглашено одговорним за прекршај.

Трошкове дисциплинског поступка за прекршај по коме је поступак обустављен сноси првостепени орган који је поступак водио.

Ако је дисциплински поступак обустављен због лажне пријаве оштећеног или због одустанка оштећеног од поднете пријаве, трошкове поступка сноси оштећени.

У решењу о прекршају одлучиће се ко сноси трошкове поступка, у ком износу и у ком року је дужан да их плати.

13. Доношење одлука

Члан 77.

Одлуке у дисциплинском поступку доносе се у облику решења.

Писмени отправак решења израдиће се најкасније у року од 8 (осам) дана од дана закључења расправе.

14. Одлуке другостепеног органа

Члан 78.

Одлуке другостепеног органа доносе се после усменог већања и гласања. Одлука је донета кад је за њу гласала већина чланова.

У посебним случајевима предвиђеним у овом Правилнику одлуку по жалби доноси Председник другостепеног органа.

Председник већа руководи већањем и гласањем и гласа последњи. Он је дужан да се стара да се сва питања свестрано и потпуно размотре.

Већање и гласање врши се у нејавној седници.

15. Достављање

Члан 79.

Сва писмена се достављају преко поште препорученом пошљицом са повратницом.

Уколико се писмена достављена на начин предвиђен ставом 1. овог члана врате пошљиоцу као неуручена, извршиће се објављивање писмена на званичној Интернет презентацији органа који врши достављање, а у том случају писмено се сматра достављеним даном објављивања на званичној Интернет презентацији органа који врши достављање.

Ако пријављени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу, доставиће се браниоцу.

Кад пријављени или оштећени у току поступка промени своје пребивалиште или адресу стана дужни су да о томе обавесте првостепени орган код кога се води поступак, а ако то не учине, а не може се сазнати куда су се одселили, првостепени орган може одредити да се сва даља достављања у поступку за ту странку врше истицањем писмена на званичној Интернет презентацији првостепеног органа, а у том случају достављање се сматра извршеним по истеку осам дана од дана истицања писмена на званичној Интернет презентацији првостепеног органа.

XVI ПРИЈАВА ЗА ПОКРЕТАЊЕ ДИСЦИПЛИНСКОГ ПОСТУПКА

Члан 80.

Пријава за покретање дисциплинског поступка подноси се писмено и садржи:

1. назив, односно лично име подносиоца и његову адресу;
2. назив првостепеног органа коме се подноси;
3. основне податке о пријављеном: лично име, лично име родитеља, место и датум рођења, занимање, место и адреса становања и држављанство, односно назив и седиште пријављене организације, а за одговорно лице у рукометној организацији и функцију коју обавља у тој организацији;
4. чињенични опис радње из које произилази правно обележје прекршаја, време и место извршења прекршаја и друге околности потребне да се прекршај што тачније одреди;
5. пропис о прекршају који треба применити;
6. предлог о доказима које треба извести, уз означавање личних имена и адреса сведока, списка које треба прочитати и предмета који служе као доказ;
7. потпис и печат подносиоца захтева.

Члан 81.

Пријава за покретање дисциплинског поступка подноси се у онолико примерака колико има пријављених и један примерак за првостепени орган.

Ако пријава не садржи све податке из члана 80 овог Правилника, или није достављена у довољном броју примерака, затражиће се од подносиоца

да је у одређеном року допуни, односно достави остале примерке. У случају да подносилац не отклони недостатке у одређеном року, сматраће се да је одустао од пријаве и таква пријава ће се одбацити.

XVII ПОСТУПАК ПРЕД ПРВОСТЕПЕНИМ ОРГАНОМ

Члан 82.

Кад надлежни првостепени орган прими пријаву за покретање дисциплинског поступка, испитаће да ли постоје услови за покретање поступка и одлучити о даљем току поступка.

Кад првостепени орган утврди да не постоје услови за покретање дисциплинског поступка, пријава ће се решењем одбацити.

Не постоје услови за покретање дисциплинског поступка:

1. кад радња описана у пријави није прекршај;
2. кад првостепени орган није стварно надлежан за вођење поступка;
3. кад постоје основи који искључују одговорност за прекршаја;
4. кад је наступила застарелост за покретање поступка;
5. кад је пријаву поднео неовлашћени орган, односно неовлашћено лице;
6. кад постоје други разлози због којих се поступак не може покренути.

Решење из става 2. овог члана доставиће се подносиоцу пријаве.

Ако првостепени орган не одбаци пријаву за покретање дисциплинског поступка, наставиће даљи поступак по одредбама овог Правилника, достављањем пријаве за покретање дисциплинског поступка пријављеном лицу против кога је поднета.

1. Саслушање пријављеног

Члан 83.

Првостепени орган је дужан да по пријему пријаве за покретање дисциплинског поступка, ако је не одбаци, исту без одлагања достави пријављеном ради давања одбране.

Пријављени своју одбрану, по правилу, даје писмено, а може се и усмено саслушати.

Ако првостепени орган нађе да усмено саслушање није потребно с обзиром на значај прекршаја и податке којима располаже, може позвати пријављеног да своју одбрану да писмено у року од 8 (осам) дана.

2. Прибављање доказа

Члан 84.

Када првостепени орган добије писмену одбрану пријављеног, или пошто га усмено саслуша, или након што протекне рок за достављање писмене одбране, може прибавити и извести друге доказе од значаја за доношење одлуке, као што су саслушање сведока, читање писмених доказа, прибављање стручних мишљења и друге потребне доказе.

3. Расправа пред првостепеним органом

Члан 85.

Кад првостепени орган оцени да је то неопходно ради разјашњења ствари може заказати расправу пред првостепеним органом.

На расправу се позивају пријављени и његов бранилац, а по потреби и подносилац пријаве, сведоци и друга лица

Првостепени орган може одлучити да се расправа одржи у одсутности пријављеног који је уредно позван, ако његово присуство није неопходно за правилно утврђивање чињеничног стања.

Члан 86.

Расправа почиње изношењем садржине пријаве, а затим се приступа саслушању пријављеног.

По саслушавању пријављеног прелази се на извођење других доказа саслушањем сведока, читањем писмених доказа и извођењем других доказа.

Након завршетка доказног поступка пријављени има право на завршну реч, а након тога се расправа закључује.

О раду на расправи води се записник у који се уноси цео ток расправе.

4. Доношење решења

Члан 87.

По прибављању писмене одбране пријављеног или истека рока за достављање исте и по прибављању других доказа, односно након закључења расправе пред првостепеним органом, првостепени орган је дужан да донесе решење о прекршају.

Решење о прекршају заснива се на изведеним доказима и чињеницама које су утврђене у поступку.

Првостепени орган може донети решење којим се дисциплински поступак обуставља или којим се пријављени оглашава одговорним за прекршај.

Решење о прекршају односи се само на лице које се пријавом за покретање дисциплинског поступка терети и само на прекршај који је предмет поднете пријаве.

Првостепени орган није везан за предлоге и оцену у погледу правне квалификације прекршаја.

Члан 88.

Решење о прекршају којим се обуставља дисциплински поступак донеће се кад се утврди:

1. да је у питању радња која није прописана као прекршај;
2. да постоје околности које искључују одговорност за прекршаје;
3. да је поступак вођен без пријаве,

4. да првостепени орган није стварно надлежан за вођење поступка;
5. да је пријављени за исту радњу већ правоснажно кажњен у дисциплинском поступку, или је тај поступак правоснажно обустављен али не због ненадлежности;
6. да је пријављени у кривичном поступку, односно у поступку по привредном преступу правоснажно оглашен кривим за исто дело које обухвата и обележје прекршаја;
7. да је наступила застарелост за вођење поступка;
8. да није доказано да је пријављени учинио прекршај који му се пријавом ставља на терет;
9. да је пријављени у току поступка умро, односно да је рукометна организација престала да постоји;

Дисциплински поступак ће се обуставити и у другим законом одређеним случајевима.

У образложењу решења о обустави поступка укратко се наводе разлози због којих је поступак обустављен и пропис на основу ког је то учињено.

Члан 89.

Решење о прекршају којим се пријављени оглашава одговорним за прекршај доноси се кад се у дисциплинском поступку утврди постојање прекршаја и одговорност пријављеног за тај прекршај.

Члан 90.

Решење о прекршају ће се писмено израдити у року од 8 (осам) дана од дана окончања свих радњи у поступку који претходи доношењу решења о прекршају.

Ако се поступак води због више прекршаја, у решењу ће се навести за које се прекршаје поступак обуставља, а за које се пријављени оглашава одговорним за прекршаје.

Члан 91.

Писмено израђено решење о прекршају садржи: увод, изреку, образложење и упутство о праву на жалбу, као и број, датум доношења, потпис овлашћеног лица и службени печат.

Увод решења садржи: назив првостепеног органа који је донео решење о прекршају, лична имена чланова органа, лично име пријављеног, његово место пребивалишта, односно назив и седиште пријављене организације, прекршај који је предмет поступка, дан доношења решења и основ по коме је решење донето.

Изрека решења: личне податке пријављеног, односно за пријављену организацију, назив и седиште, чињенични опис и правну квалификацију прекршаја и одлуку којом се пријављени оглашава одговорним за прекршај или се поступак обуставља.

У образложењу решења о прекршају укратко ће се изнети садржина пријаве за покретање дисциплинског поступка, утврђено чињенично стање уз навођење доказа на основу којих су поједине чињенице доказане, прописи на којима се заснива одлука и разлози за сваку тачку решења.

У упутству о праву на жалбу, даје се поука о томе, коме се органу жалба изјављује, коме предаје, у ком року и да се жалба, може поднети писмено, а предати непосредно или упутити поштом препоручено или изјавити усмено на записник.

Члан 92.

Ако се пријављени огласи одговорним за прекршај, изрека решења о прекршају садржи:

1. прекршај за који се окривљени оглашава одговорним уз назначење чињеница и околности које чине обележја прекршаја и од којих зависи примена одређеног прописа о прекршају;
2. прописе који су примењени;
3. одлуку о изреченим санкцијама;
4. одлуку о трошковима прекршајног поступка;

XVIII ПРАВНИ ЛЕКОВИ

1. Редовни правни лек-жалба

Члан 93.

Против решења донетог у првом степену може се изјавити жалба другостепеном органу, а путем органа који је донео првостепено решење, у року од 8 (осам) дана од дана достављања решења.

Истовремено са подношењем жалбе подносилац је дужан да достави доказ о уплаћеној такси на жалбу.

Члан 94.

Жалбу могу изјавити пријављени и подносилац пријаве.

Благовремено изјављена жалба одлаже извршење решења, осим ако у овом Правилнику није за посебне случајеве другачије одређено.

Пријављени и подносилац пријаве могу се одрећи права на жалбу, а од изјављене жалбе могу одустати до доношења другостепеног решења.

Одрицање и одустајање од права на жалбу не може се опозвати.

Члан 95.

Жалба треба да садржи ознаку решења о прекршају против којег се жалба изјављује и потпис подносиоца жалбе.

Жалба се не мора посебно образложити, већ је довољно навести у чему је жалилац незадовољан решењем.

У жалби се могу износити нове чињенице и предлагати нови докази. Позивајући се на нове чињенице жалилац је дужан да наведе доказе којима би се те чињенице имале доказати.

Ако жалилац у жалби износи нове доказе, дужан је навести разлоге зашто те доказе није раније изнео, као и да наведе чињенице које тим доказима жели доказати.

Члан 96.

Решење о прекршају може се побијати:

1. због битне повреде одредаба поступка;
2. због повреде материјалног прописа о прекршају;
3. због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања;
4. због одлуке о дисциплинским санкцијама и трошковима поступка.

Члан 97.

Битна повреда одредаба поступка постоји:

1. ако пријављеном није пружена могућност да изнесе своју одбрану пре доношења решења,
2. ако је надлежни орган одбацио пријаву за покретање дисциплинског поступка, или обуставио дисциплински поступак, противно одредбама овог Правилника,
3. ако је решење донео ненадлежни орган,
4. ако решењем првостепени орган није у целости одлучио о пријави за покретање дисциплинског поступка,
5. ако је првостепени орган одлучио мимо пријаве за покретање дисциплинског поступка,
6. ако се решење заснива на доказу на коме се по одредбама овог Правилника не може заснивати решење о прекршају осим ако је с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа било донето исто решење о прекршају;
7. ако је изрека решења о прекршају неразумљива, противречна сама себи или разлозима решења, или ако решење уопште нема разлога или у њему нису наведени разлози о одлучним чињеницама или су ти разлози потпуно нејасни или у знатној мери противречни, или ако о одлучним чињеницама постоји знатна противречност између оног што се наводи у разлозима решења, о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку, самих тих исправа или записника.

Битна повреда одредаба поступка постоји и ако првостепени орган у току поступка, или приликом доношења решења о прекршају није применио или је погрешно применио коју одредбу овог Правилника, а то је било или је могло бити од утицаја на законито и правилно доношење решења о прекршају.

Члан 98.

Поведа материјалног прописа о прекршају постоји ако је прекршајни пропис повређен у питању:

1. да ли је радња за коју се пријављени гони прекршај;
2. да ли има околности које искључују дисциплинску одговорност;
3. да ли има околности које искључују гоњење, а нарочито да ли је наступила застарелост гоњења или је ствар већ правоснажно решена;
4. да ли је у погледу прекршаја који је предмет пријаве за покретање дисциплинског поступка примењен пропис који се не може применити;
5. да ли је одлуком о дисциплинској санкцији прекорачено овлашћење које надлежни орган има по овом Правилнику;

Члан 99.

Решење о прекршају може се побијати због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања кад је првостепени орган неку одлучну чињеницу погрешно утврдио или је није утврдио.

Непотпуно утврђено чињенично стање постоји и кад на то указују нове чињенице или нови докази.

Члан 100.

Решење о прекршају може се побијати због одлуке о дисциплинској санкцији и кад том одлуком није прекорачено овлашћење из овог Правилника, када првостепени орган није правилно одмерио санкцију с обзиром на околности које утичу да она буде већа или мања. Одлука о дисциплинској санкцији може се побијати и због тога што је првостепени орган применио или није применио одредбе о ублажавању предвиђених санкција.

Одлука о трошковима поступка може се побијати кад је првостепени орган о овим питањима донео одлуку противно одредбама овог Правилника.

2. Поступак по жалби**Члан 101.**

Неблаговремену и недозвољену жалбу одбациће решењем првостепени орган као појединац или председник дисциплинске комисије.

Неблаговремена је жалба која је изјављена након протекла прописаног рока за жалбу.

Недозвољена је жалба која је поднета без пружања доказа о уплати прописане таксе или која је изјављена од неовлашћеног лица.

Благовремену и дозвољену жалбу првостепени орган ће са комплетним списима у оригиналу доставити другостепеном органу у року од три дана.

3. Одлуке другостепеног органа по жалби**Члан 102.**

Решавајући по жалби другостепени орган може жалбу одбацити, одбити као неосновану и потврдити првостепено решење, или усвојити, а првостепено решење, преиначити или укинути.

Другостепени орган одбациће жалбу решењем ако утврди да је првостепени орган пропустио да то учини.

Члан 103.

Другостепени орган испитује решење о прекршају у оном делу у којем се побија жалбом, али мора увек по службеној дужности испитати:

1. да ли постоји битна повреда одредаба поступка из члана 97 ст.1 тач.1, 3 и 5 овог Правилника;
2. да ли је на штету пријављеног повређен материјални пропис.

Ако жалба изјављена у корист пријављеног не садржи основ за побијање решења о прекршају, другостепени орган ограничиће се на испитивање повреда из става 1 овог члана, као и на испитивање одлуке о дисциплинским санкцијама.

Члан 104.

Другостепени орган одбиће жалбу као неосновану и потврдити првостепено решење кад утврди да не постоје разлози због којих се решење побија, нити повреде овог Правилника из члана 97.

Члан 105.

Другостепени орган ће уважити жалбу и преиначити првостепено решење када утврди да су одлучне чињенице у првостепеном поступку утврђене, а да с обзиром на утврђено чињенично стање треба донети другачије решење или ако сматра да постоје такве повреде овог Правилника које се могу отклонити без укидања првостепеног решења, или кад нађе да приликом одмеравања дисциплинске санкције нису узете у обзир све околности које су од утицаја за правилно одмеравање или кад околности које су узете у обзир нису правилно оцењене.

Првостепено решење ће се преиначити кад се утврди да је првостепени орган погрешно оценио исправе и доказе које није сам извео, а решење је засновано на тим доказима.

Члан 106.

Другостепени орган ће жалбу уважити и укинуће првостепено решење и предмет вратити првостепеном органу на поновни поступак ако утврди да постоји битна повреда одредаба поступка, која је била или је могла бити од утицаја на правилно решавање прекршајне ствари, или ако сматра да због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања треба допунити или провести нови поступак, или ако је поступак обустављен због погрешне оцено доказа или погрешне примене материјалног права. Из истих разлога може се првостепено решење и делимично укинути, ако се поједини делови решења могу издвојити без штете за правилно одлучивање.

Члан 107.

Кад другостепени орган поводом ма чије жалбе изјављене против првостепеног решења, утврди да су разлози због којих је донео решење у корист пријављеног од користи и за којег од пријављених који није изјавио жалбу или није изјавио у том правцу, поступиће по службеној дужности као да таква жалба постоји.

Члан 108.

У образложењу решења другостепени орган цениће жалбене наводе и указаће на повреде овог Правилника које је узео у обзир по службеној дужности.

Кад се првостепено решење укида због повреде одредаба поступка, у образложењу ће се навести које су одредбе повређене и у чему се састоји повреда.

Кад се првостепено решење укида због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, навешће се у чему се састоје недостаци, односно зашто су нови докази и нове чињенице важне за доношење правилног решења.

Члан 109.

Другостепени орган ће вратити све списе првостепеном органу са довољним бројем оверених преписа свог решења ради достављања пријављеном, подносиоцу пријаве и другим заинтересованим лицима.

Члан 110.

Првостепени орган дужан је да спроведе све радње и расправи сва спорна питања на које је указао другостепени орган у свом решењу. При доношењу новог решења првостепени орган је везан упутствима другостепеног органа само у делу који се односи на утврђивање релевантних чињеница и извођење нових доказа.

XIX ВАНРЕДНИ ПРАВНИ ЛЕКОВИ

Члан 111.

Ванредни правни лекови су Захтев за понављање поступка, Захтев за заштиту правилника и Захтев за ванредно ублажење дисциплинске санкције.

1. Понављање поступка

Члан 112.

Дисциплински поступак завршен правоснажним решењем може се поновити:

1. ако се докаже да је решење засновано на лажној исправи или на лажној изјави сведока или вештака;
2. ако се докаже да је до решења дошло услед кривичног дела службеног лица које је учествовало у поступку;
3. ако се утврди да је лице које је кажњено за прекршај за исту радњу већ једном кажњено у дисциплинском поступку;
4. ако се изнесу нове чињенице или поднесу нови докази који би сами за себе или у вези са ранијим доказима довели до другачијег решења да су били познати у ранијем поступку.

Чињенице из става 1 тач. 1 до 3 овог члана доказују се правоснажном судском одлуком или решењем о прекршају. Ако се поступак против тих лица не може спровести зато што су умрла или што постоје околности које искључују кривично гоњење чињенице из тач. 1 и 2 става 1 овог члана могу се утврдити и другим доказима.

Члан 113.

Захтев за понављање поступка могу поднети кажњени, његов бранилац, и подносилац пријаве.

Захтев за понављање поступка може се поднети у року од годину дана од дана правоснажности решења о прекршају.

Члан 114.

О захтеву за понављање поступка одлучује првостепени орган који је донео првостепено решење.

У захтеву треба навести по којем се основу тражи понављање поступка и којим се доказима поткрепљују чињенице на којима се захтев заснива. Ако захтев не садржи ове податке, одбациће се решењем.

Захтев ће се одбацити и кад првостепени орган на основу захтева и доказа из списка предмета из ранијег поступка утврди да је захтев поднело неовлашћено лице или да је захтев неблаговремено поднесен или да нема услова за понављање поступка или да чињенице и докази на којима се захтев заснива очигледно нису подобни да се на основу њих дозволи понављање.

Против решења о одбацивању жалбе, може се изјавити жалба надлежном другостепеном органу у року од 8 (осам) дана од дана пријема решења.

Захтев за понављање поступка у корист кажњеног може се поднети и након што је решење о прекршају извршено и без обзира на застару.

Члан 115.

Ако првостепени орган не одбаци захтев за понављање поступка, поновиће поступак у обиму који је неопходан да се утврде чињенице због којих је захтев поднет.

Зависно од резултата поновљеног поступка, захтев ће се решењем одбити или ће се новим решењем о прекршају раније решење укинути у целости или делимично.

Ако се дозволи понављање поступка, у поновном поступку првостепени орган је везан забраном преиначења на горе.

Против решења којим се дозвољава понављање поступка није дозвољена жалба.

Члан 116.

Захтев за понављање поступка не одлаже извршење решења, али ако првостепени орган оцени да захтев може бити уважен, може одлучити да се одложи извршење док се не одлучи о захтеву за понављање поступка.

Решење којим се дозвољава понављање поступка одлаже извршење решења против кога је понављање дозвољено.

2. Захтев за заштиту правилника

Члан 117.

Захтев за заштиту правилника може се поднети против другостепеног решења због повреде одредаба овог Правилника.

Пријављени који није користио редовни правни лек против првостепеног решења не може поднети захтев за заштиту правилника, осим кад је само по жалби другостепеним решењем изречена строжија дисциплинска санкција.

Члан 118.

Захтев за заштиту правилника може се поднети у следећим случајевима:

1. због повреде материјалног права на штету пријављеног,
2. због битне повреде одредаба поступка из чл.97 ст.1 тач.1, 3 и 5 овог Правилника,

Члан 119.

Захтев за заштиту правилника могу поднети пријављени, његов бранилац и подносилац пријаве и то у року од 15 (петнаест) дана од дана пријема решења донесеног у другом степену, а путем органа који је донео одлуку у другом степену.

О захтеву за заштиту правилника одлучује Стална Арбитража РСС.

Члан 120.

Неблаговремени, недозвољени или од неовлашћеног лица поднет захтев за заштиту правилника Стална Арбитража РСС одбациће решењем.

Стална Арбитража РСС ће одбити захтев за заштиту правилника као неоснован ако утврди да не постоји повреда прописа на коју се позива подносилац захтева.

Кад Стална Арбитража РСС утврди да је захтев за заштиту правилника основан, донеће решење којим ће или преиначити правоснажно решење или га укинути у целини или делимично, или укинути и првостепено и другостепено решење и предмет вратити првостепеном органу на поновно одлучивање.

Ако Стална Арбитража нађе да разлози због којих је донео одлуку у корист пријављеног постоје и за којег од пријављених саучесника или саизвршилаца који нису поднели захтев за заштиту правилника, поступиће по службеној дужности као да такав захтев постоји.

Члан 121.

Ако је решење укинуто и предмет враћен на поновну одлуку, другостепени и првостепени орган дужан је да изведе све процесне радње на које је указала Стална Арбитража РСС.

Члан 122.

Захтев за заштиту правилника не одлаже извршење решења, али на предлог пријављеног Стална Арбитража РСС може наложити да се одложи, односно прекине извршење решења док не одлучи о захтеву, ако има основа из којих може закључити да ће удовољити захтеву.

3. Ванредно ублажење дисциплинске санкције

Члан 123.

Ублажавање правоснажно изречене дисциплинске санкције која није извршена, односно издржана, дозвољено је када се по правоснажности решења којим је изречена дисциплинска санкција појаве околности којих није било када се доносило решење или се за њих није знало иако су постојале, а оне би очигледно довеле до примене блаже дисциплинске санкције.

Члан 124.

О Захтеву за ванредно ублажавање дисциплинске санкције одлучује Стална арбитража Савеза.

Приликом одлучивања о Захтеву за ванредно ублажавање дисциплинске санкције Стална арбитража Савеза може исту ублажити како по врсти тако и по висини, или донети одлуку о ослобођењу од даљег извршења дисциплинске санкције, водећи при том рачуна о постигнутој сврси изрицања дисциплинских санкција и времену примене истих у односу на време за која је изречена.

XX ТАКСЕ И ТРОШКОВИ ЗА РАД ДИСЦИПЛИНСКИХ ОРГАНА

Члан 125.

УО РСС може својом посебном Одлуком прописати обавезу плаћања таксе на правне лекове, као и трошкова за рад дисциплинских органа.

XXI ПОСЕБНИ ДЕО

1. Прекршаји организација

Члан 126.

Клубу који неоправдано не наступи на утакмици сталног такмичења, или на такмичењу на којем се обавезао да наступи, изрећи ће се одузимање до 5 бодова или новчана казна до 250.000,00 динара.

Клуб који неоправдано одустане од такмичења казниће се забраном наступања у трајању до 1 (једне) године или новчаном казном у износу до 250.000,00 динара.

Клуб који на утакмици сталног такмичења наступи без тренера са дозволом за рад, а за то нема решење Директора лиге донето у складу са Пропозицијама такмичења казниће се одузимањем до 3 бода, или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Члан 127.

Клуб чија екипа неоправдано напусти терен или клуб чија екипа одбије да настави утакмицу на позив судија, изрећи ће се одузимање најмање 3 бода или новчана казна до 250.000,00 динара.

Члан 128.

Ако се више играча или службених лица екипе једног клуба на игралишту неспортски или на други начин недолично понаша, па је због тога дошло до привременог или трајног прекида утакмице, клуб ће се казнити одузимањем до 6 бодова или новчана казна до 150.000,00 динара.

Члан 129.

Клуб или организација који вређа или клевета рукометне савезе, организације, клубове или рукометне раднике, може се изрећи опомена, укор или новчана казна до 100.000,00 динара.

Члан 130.

Клубу коме је, у складу са одредбама Регистрационог правилника РСС, изречена мера забране наступа, а који наступи на јавној утакмици, изрећи ће одузимање до 5 бодова или новчана казна до 150.000,00 динара.

Члан 131.

Клуб који према Рукометном савезу Србије, и његовим органима и телима не испуњава или занемарује своје обавезе и дужности, казниће се одузимањем до 6 бодова.

Рукометна организација која према Рукометном савезу Србије и његовим органима и телима не испуњава или занемарује своје обавезе и дужности, казниће се новчаном казном до 150.000,00 динара.

За прекршај из става 1 и 2 овог члана, у тежим случајевима, клуб, односно рукометна организација ће се казнити искључењем из рукометне организације.

Члан 132.

Клуб који слабо организује утакмицу и услед тога дође до нереда, напада на судије, играче или функционере, казниће се забраном одигравања утакмица на одређеном терену у трајању до 1 (једне) године, или новчана казна до 250.000,00 динара.

Истом санкцијом казниће се клуб или организација који без оправданих разлога откаже прихваћену организацију такмичења, или је неблаговремено откаже.

Уколико се утакмица трајно прекине, због прекршаја из става 1 овог члана, клубу се може изрећи одузимање до 6 бодова.

Члан 133.

Клуб или организација која надлежном органу Савеза поднесе исправу са неистинитим подацима или такву исправу овери, казниће се новчаном казном до 150.000,00 динара.

Ако је услед прекршаја из става 1 овог члана наступила тежа последица казниће се одузимањем до 6 бодова, или враћањем у нижи степен такмичења.

Члан 134.

Клуб који не изврши неку обавезу из Пропозиција такмичења према органу који спроводи такмичење, другом клубу, или учеснику у такмичењу, казниће се одузимањем до 3 бода или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Клуб који не изврши обавезу из Правилника о рукометним такмичењима, везано за учешће у такмичењима млађих узрасних категорија, казниће се одузимањем до 3 бода или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Члан 135.

Клуб за којег наступи нерегистрован играч или тренер, неправилно регистрован играч или тренер, суспендован играч или тренер, или играч или тренер под казном, казниће се одузимањем до 6 бодова или новчаном казном до 200.000,00 динара.

Клуб за којег наступи играч другог клуба без одобрења свог клуба казниће се новчаном казном до 150.000,00 динара.

Члан 136.

Клуб који се не придржава Правилника о међународним односима РС Србије, казниће се одузимањем до 3 бода или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Члан 137.

Клуб чији играчи, или функционери својим држањем у иностранству штете угледу наше земље, или рукометне организације, казниће се одузимањем до 6 бодова, или новчаном казном до 350.000,00 динара.

Члан 138.

Клуб који не изврши благовремено уплату прописане накнаде другом клубу, приликом преласка играча из тог клуба, казниће се одузимањем до 10 бодова, или новчаном казном до 500.000,00 динара.

Члан 139.

Сваки клуб који се унапред договори о исходу утакмице казниће се одузимањем до 10 бодова, или новчаном казном до 500.000,00 динара.

За прекршај из претходног става после којег су наступиле теже последице, казниће се искључењем из рукометне организације.

Члан 140.

Клуб који повреди одредбе Правилника о здравственој заштити РСС, казниће се одузимањем до 6 бодова, или новчаном казном до 200.000,00 динара.

Члан 141.

Клуб који повреди одредбе Правилника о бесплатном посеђивању утакмица казниће се новчаном казном до 100.000,00 динара.

2. Прекршаји појединаца

Члан 142.

Играч који неоправдано не наступи на утакмици за коју је одређен казниће се забраном наступања до 3 утакмице, или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Члан 143.

Играч или рукометни радник који наговори друге играче да из било којих разлога напусте игралиште за време утакмице, или да ометају регуларно одвијање утакмице, казниће се забраном наступа до 5 утакмица, или новчаном казном до 200.000,00 динара.

За покушај прекршаја из става 1 овог члана биће изречена казна.

Члан 144.

Играч који на утакмици грубом игром доведе у опасност здравље другог играча, казниће се забраном наступања до 3 утакмице, или новчаном казном до 100.000,00 динара.

Ако у случају из става 1 код другог играча наступи тешка телесна повреда, казниће се забраном наступања до 10 утакмица, или новчаном казном до 200.000,00 динара.

Члан 145.

Ако играч изазове прекид утакмице, или спречава настављање утакмице, казниће се забраном наступања до 5 утакмица, или новчаном казном до 100.000,00 динара.

Ако у случају из става 1 утакмица буде трајно прекинута, играч ће се казнити забраном наступања до 10 утакмица, или новчаном казном до 200.000,00 динара.

За покушај прекршаја из става 1 овог члана биће изречена казна.

Члан 146.

Играч који физички нападне противничког играча пре утакмице, за време игре, или после утакмице, било на игралишту или ван њега, казниће се забраном наступања до 6 утакмица, или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Ако услед прекршаја из става 1 код другог играча наступи тешка телесна повреда, казниће се забраном наступања од најмање 6 утакмица, или новчаном казном од најмање 150.000,00 динара.

За покушај прекршаја из става 1 и 2 овог члана биће изречена казна.

Члан 147.

Играч који се у спортском објекту непосредно пре утакмице, за време утакмице, или непосредно после утакмице неспортски и некултурно понаша, казниће се забраном наступања до 3 утакмице, или новчаном казном до 100.000,00 динара.

Члан 148.

Ако играч непосредно пре утакмице, за време утакмице, или непосредно после утакмице физички нападне неког гледаоца, казниће се забраном наступања до 3 утакмице, или новчаном казном до 100.000,00 динара.

Члан 149.

Играч који физички нападне судију, или друго службено лице непосредно пре утакмице, за време утакмице, или непосредно после утакмице на игралишту, или ван игралишта, казниће се забраном наступања најмање 3 утакмице, и новчаном казном до 150.000,00 динара.

Ако у случају из става 1 судија или службено лице задобије телесну повреду, играч ће се казнити забраном наступања најмање 6 утакмица, или искључењем из рукометне организације.

За покушај прекршаја из става 1 овог члана биће изречена казна.

Члан 150.

Играч који непосредно пре утакмице, за време утакмице, или непосредно после утакмице вређа судије, или друга службена лица на игралишту, или ван игралишта, казниће се забраном наступања до 6 (шест) утакмица, или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Члан 151.

Играч који наступи под лажним именом, или који приликом регистрације да неистините податке, или на било који начин доведе у заблуду клуб, или другу рукометну организацију или други надлежни орган Савеза, казниће се забраном наступања до 8 утакмица, или новчаном казном до 200.000,00 динара.

Ако прекршај из става 1. овог члана учини тренер, или рукометни радник, казниће се забраном наступања у трајању до 1 (једне) године.

Члан 152.

Играч који наступи за други клуб без одобрења свог клуба, казниће се забраном наступања до 5 утакмица, или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Члан 153.

Играч који наступи на утакмици иако је правоснажно кажњен казном забране наступа, казниће се забраном наступања до 8 утакмица.

За покушај прекршаја из става 1 овог члана биће изречена казна.

Члан 154.

Играч који без оправданог разлога не наступи на репрезентативној утакмици, или не приступи припремама за репрезентативне утакмице одређене рукометне селекције Републике Србије, казниће се забраном наступања од најмање 5 утакмица, или новчаном казном од најмање 100.000,00 динара.

Члан 155.

Играч и свако друго службено лице којег надлежни орган позове на саслушање, или затражи од њега писмену изјаву, а он неоправдано не дође на саслушање, или не достави писмену изјаву у остављеном року, казниће се новчаном казном до 100.000,00 динара.

Члан 156.

Играч који приликом преласка из клуба у клуб, на било који начин прекрши одредбе Регистрационог правилника РСС, биће кажњен забраном наступања до 10 утакмица, или новчаном казном до 200.000,00 динара.

Члан 157.

Ако регистровани играч наступи у екипи иностраног клуба, без одобрења клуба или без одобрења надлежног органа Савеза, казниће се забраном наступања до 8 утакмица, или новчаном казном до 200.000,00 динара.

Члан 158.

Појединац који вређа или клевете рукометне организације, или њене органе, казниће се забраном наступа до 3 утакмице, или временском трајању до годину дана, или новчаном казном до 250.000,00 динара.

Члан 159.

Ако играч, тренер, судија, или рукометни радник, приликом боравка у иностранству, својим држањем, или неспортским понашањем наруши углед наше земље, казниће се забраном наступа до 10 утакмица, или у временском трајању до једне године, или новчаном казном до 250.000,00 динара.

Члан 160.

Судија, који неоправдано не дође у одређено време да суди утакмицу за коју је одређен, или уопште неоправдано не дође, а није благовремено обавестио надлежни орган ради одређивања замене, казниће се забраном наступања до једне године, или новчаном казном до 250.000,00 динара.

Истом казном биће кажњен судија који без оправданог разлога одбије да суди утакмицу.

Члан 161.

Судија који суди утакмицу иако зна да је њено одигравање забрањено од стране надлежног органа, казниће се забраном наступања до једне године, или новчаном казном до 250.000,00 динара.

Члан 162.

Судија који је судио утакмицу у непрописној спортској опреми, казниће се забраном наступања до 5 месеци, или новчаном казном до 100.000,00 динара.

Члан 163.

Судија који противно општим актима Савеза прекине утакмицу, казниће се забраном наступања до једне године, или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Члан 164.

Судија који приликом суђења учини тежу повреду Правила рукометне игре, казниће се забраном наступања до једне године, или новчаном казном до 250.000,00 динара.

Члан 165.

Записничар или мерилац времена, који несавесно обавља своју дужност, било непоштовањем Правила рукометне игре, било некоректним или неспортским понашањем према осталим учесницима у такмичењу, казниће се забраном вршења функције у трајању до шест месеци, или новчаном казном до 50.000,00 динара.

Члан 166.

Судија који се непосредно пре утакмице, за време утакмице, или непосредно после утакмице неспортски или некултурно понашао, казниће се забраном наступања у трајању до 6 месеци, или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Члан 167.

Судија који физички нападне играча, тренера, рукометног радника, другог судију, службено лице или гледаоца, на игралишту или ван игралишта, казниће се забраном наступања до годину дана, или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Ако услед прекршаја из става 1 овог члана нападнуто лице задобије телесну повреду судија ће се казнити искључењем из рукометне организације.

За покушај прекршаја из става 1 и става 2 овог члана биће изречена казна.

Члан 168.

Судија који у одређеном року не поднесе извештај о суђењу на утакмици, или тај извештај не поднесе у одређеној прописаној форми, или не уплати одређену таксу од суђења, казниће се забраном наступа до 6 месеци, или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Члан 169.

Судија који наплати судијску таксу или друге трошкове, више од прописаних износа, казниће се забраном наступања до 6 месеци, или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Судија је обавезан да више наплаћену судијску таксу или друге трошкове, врати организацији од које је наплату извршио.

Члан 170.

Судија или друго службено лице које захтева или прими поклон или другу корист или који прими обећање поклона или друге користи за себе или другог да у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу коју не би смело извршити или да не изврши службену радњу коју би морало извршити, казниће се забраном наступања до једне године, или новчаном казном до 200.000,00 динара.

Ако услед прекршаја из става 1 овог члана наступе теже последице, казниће се искључењем из рукометне организације.

За покушај прекршаја из става 1 и 2 овог члана биће изречена казна.

Члан 171.

Судија, или рукометни радник, који обавља дужност делегата, а који не поднесе извештај, или поднесе нетачан извештај о утакмици на којој је вршио дужност делегата, или прећути значајне чињенице у вези са том утакмицом, казниће се забраном наступања до једне године, или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Члан 172.

Делегат који учини лакшу повреду прописа који регулишу дужности делегата, или се огреши о Пропозиције такмичења или друге акте из области такмичења, казниће се забраном вршења функције до месец дана, или новчаном казном до 50.000,00 динара.

Делегат који учини тежу повреду прописа који регулишу дужности делегата, или не упозори судије на тежу повреду Правила рукометне игре, казниће се забраном вршења функције до једне године, или новчаном казном до 250.000,00 динара.

Члан 173.

Делегат који неоправдано не обави дужност за коју је одређен, казниће се забраном наступања до једне године, или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Члан 174.

Рукометни радник, делегат, записничар или мерилац времена који се непосредно пре утакмице, за време утакмице или непосредно после утакмице на игралишту или ван игралишта неспортски и некултурно понаша према играчу, тренерима, службеним лицима, судијама, другим рукометним радницима, или гледаоцима, казниће се забраном наступања до једне године, или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Члан 175.

Рукометни радник, који поклоном, или каквим другим обећањима наговори играче, или рукометне раднике да не учине оно што им је дужност, или да учине оно што је забрањено, казниће се забраном наступа до једне године, или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Ако услед прекршаја из става 1 овог члана наступе теже последице, казниће се искључењем из рукометне организације.

Ако је рукометни радник прекршај из става 1 и 2 овог члана учинио у име клуба, клуб ће се казнити одузимањем најмање 3 бода, или новчаном казном од најмање 250.000,00 динара.

Члан 176.

Рукометни радник који наговори, или присили играча да наступи иако је правоснажно кажњен забраном наступа, или без лекарског прегледа, казниће се забраном наступа од најмање 3 месеца, или новчаном казном од најмање 100.000,00 динара.

Ако рукометни радник наговори или присили играче да неоправдано напусте терен, или омета регуларно одвијање утакмице, казниће се забраном наступа у трајању од најмање 3 месеца, или новчаном казном од најмање 100.000,00 динара.

За покушај прекршаја из става 1 и 2 овог члана биће изречена казна.

Члан 177.

Рукометни радници који као чланови рукометних форума - органа и тела рукометних организација, у вршењу дужности која проистичу из одредби Статута и важећих прописа РСЦ, односно свих функција које су им поверене, злоупотребе службени положај или прекораче службено овлашћење које се огледа у немарном вршењу дужности, избегавању вршења поверене функције, у поступању које крњи углед рукометне организације, у прикривању битних чињеница и неправилном односу према надлежним органима Савеза и непоштовању и неспровођењу одлука и закључака органа и тела рукометне организације, казниће се забраном наступа у трајању до једне године, или новчаном казном од најмање 100.000,00 динара.

Ако услед прекршаја из става 1 овог члана наступе теже последице, казниће се искључењем из рукометне организације.

Члан 178.

Рукометни радник, који као члан клуба, не спроведе, односно не изврши одлуку или закључак надлежног рукометног органа, казниће се забраном наступа до једне године, или новчаном казном до 100.000,00 динара.

Члан 179.

Тренер који наговори, или присили играча да наступи иако је правоснажно кажњен забраном наступа, или без лекарског прегледа, казниће се забраном наступа од најмање 3 месеца, или новчаном казном од најмање 100.000,00 динара.

Ако тренер наговори или присили играче да неоправдано напусте терен, или омета регуларно одвијање утакмице, казниће се забраном наступа у трајању од најмање 3 месеца, или новчаном казном од најмање 100.000,00 динара.

За покушај прекршаја из става 1 и 2 овог члана биће изречена казна.

Члан 180.

Тренер који неоправдано не води екипу на првенственој или куп утакмици, казниће се забраном наступа до 6 месеци, или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Члан 181.

Тренер који изазове прекид утакмице, или спречава настављање утакмице, казниће се забраном наступа до 6 месеци, или новчаном казном до 150.000,00 динара.

За покушај прекршаја из става 1 овог члана биће изречена казна.

Члан 182.

Тренер који се непосредно пре утакмице, за време утакмице или непосредно после утакмице на игралишту или ван игралишта неспортски и некултурно понаша према играчу, службеним лицима, судијама, тренерима, другим рукометним радницима или гледаоцима, казниће се забраном наступања до једне године, или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Члан 183.

Тренер који непосредно пре утакмице, за време утакмице или непосредно после утакмице на игралишту или ван игралишта физички нападне судију, друго службено лице или гледаоца, казниће се забраном вршења функције у трајању од најмање 3 (три) месеца, или новчаном казном до 150.000,00 динара.

Ако услед прекршаја из става 1 овог члана нападно лице задобије телесне повреде тренер ће се казнити искључењем из рукометне организације.

За покушај прекршаја из става 1 и 2 овог члана биће изречена казна.

Члан 184.

Тренер који наступи као тренер на утакмици, иако је правоснажно кажњен забраном наступа, казниће се забраном наступа у трајању до 6 месеци, или новчаном казном до 150.000,00 динара.

За покушај прекршаја из става 1 биће изречена казна.

XXII ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ**Члан 185.**

Прописи о прекршајима и дисциплинским поступцима који нису у складу са овим Правилником ускладиће се са овим Правилником у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог Правилника, а у супротном престају да важе и имају се непосредно применити одредбе овог Правилника.

Ако су дисциплинске санкције утврђене прописима из става 1 овог члана изнад граница предвиђених овим Правилником, примењиваће се одредбе овог Правилника.

Члан 186.

Аутентично тумачење одредаба овог Правилника даје Управни одбор РСС.

Члан 187.

Даном ступања на снагу овог Правилника престаје да важи Дисциплински правилник РСС од 5. августа 2005. године.

Члан 188.

Овај Правилник ступа на снагу 8 (осам) дана од дана објављивања у Службеном гласилу РСС.

**СКУПШТИНА
РУКОМЕТНОГ САВЕЗА СРБИЈЕ
ПРЕДСЕДНИК**

Драган Буквић, с.р.